Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B** **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 183/2005**

2005 m. sausio 12 d.

nustatantis pašarų higienos reikalavimus

(tekstas svarbus EEE)

(OL L 35, 2005 2 8, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 219/2009	L 87	109	2009 3 31
►**M2**	2012 m. kovo 15 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 225/2012	L 77	1	2012 3 16

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 183/2005

2005 m. sausio 12 d.

nustatantis pašarų higienos reikalavimus

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnio 2 dalį ir 152 straipsnio 4 dalies b punktą,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydamiesi Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ([2]),

kadangi:

(1) Gyvulininkystės produktų gamyba užima labai svarbią vietą Bendrijos žemės ūkio sektoriuje. Geri šios veiklos rezultatai labai priklauso nuo to, ar naudojami saugūs ir geros kokybės pašarai.

(2) Aukštas žmonių ir gyvūnų sveikatos apsaugos lygis yra vienas iš svarbiausių maisto teisės tikslų, kaip nustatyta 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 178/2002, nustatančiame maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančiame Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančiame su maisto saugos klausimais susijusias procedūras ([3]). Šis reglamentas taip pat nustato kitus bendruosius nacionalinės ir Bendrijos maisto teisės principus ir apibrėžimus, įskaitant ir tikslą pasiekti laisvą pašarų judėjimą Bendrijoje.

(3) Tarybos direktyva 95/69/EB ([4]) nustatė sąlygas bei tvarką, taikomą tam tikrų kategorijų gyvūnų pašarų sektoriaus ūkio subjektams ir tarpininkams, suteikiant jiems galimybes vykdyti savo veiklą. Patirtis parodė, kad šios sąlygos ir tvarka sudaro tvirtą pagrindą užtikrinti pašarų saugą. Minėta direktyva taip pat nustatė ūkio subjektų, gaminančių tam tikrus komponentus, išvardytus 1982 m. birželio 30 d. Tarybos direktyvoje 82/471/EEB dėl tam tikrų produktų, naudojamų gyvūnams šerti(([5]), patvirtinimo sąlygas.

([1]) OL C 32, 2004 2 5, p. 97.
([2]) 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta *Oficialiajame leidinyje*) ir 2004 m. gruodžio 21 d. Tarybos sprendimas.
([3]) OL L 31, 2002 2 1, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1642/2003 (OL L 245, 2003 9 29, p. 4).
([4]) OL L 332, 1995 12 30, p. 15. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 1).
([5]) OL L 213, 1982 7 21, p. 8. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

▼B

(4) 1998 m. liepos 9 d. Komisijos direktyva 98/51/EB, nustatanti tam tikras Tarybos direktyvos 95/69/EB, nustatančios tam tikrų gyvūnų pašarų sektoriuje veikiančių ūkio subjektų ir tarpininkų patvirtinimo ir registravimo sąlygas bei tvarką, įgyvendinimo priemones([1]), nustatė tam tikras priemones, įskaitant importo iš trečiųjų šalių tvarką.

(5) Patirtis taip pat parodė, jog būtina užtikrinti, kad visi pašarų verslo operatoriai, įskaitant ir veisiančius vandens gyvius bei augalus, veiktų pagal suderintus saugos reikalavimus, ir kad būtina atlikti bendrą peržiūrą, siekiant atsižvelgti į poreikį užtikrinti aukštesnio lygio žmonių ir gyvūnų sveikatos bei aplinkos apsaugą.

(6) Šiame reglamente nustatomų naujų higienos taisyklių pagrindinis tikslas yra užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą, susijusią su maisto ir pašarų sauga, ypatingą dėmesį skiriant šiame reglamente išdėstytiems principams:

a) kad pirminė atsakomybė už pašarų saugą tenka pašarų verslo operatoriams;

b) būtinybė užtikrinti pašarų saugą visoje maisto grandinėje, pradedant nuo pirminės pašarų gamybos iki ir įskaitant maisto pramonei auginamų gyvūnų šėrimą;

c) procedūrų, pagrįstų rizikos veiksnių analizės ir svarbiųjų valdymo taškų (HACCP) principais, kurios, kartu su geros higienos praktikos reikalavimais, padidintų pašarų verslo operatorių atsakomybę, bendrą įgyvendinimą;

d) kad geros praktikos gairės yra naudingas dokumentas pašarų verslo operatoriams, padedantis visose pašarų grandinės pakopose laikytis pašarų higienos taisyklių bei taikyti HACCP principus;

e) mikrobiologiniai kriterijai, pagrįsti moksliniais rizikos kriterijais;

f) būtinybė užtikrinti, kad importuoti pašarai atitiktų standartus, bent lygiaverčius tiems, kurie taikomi Bendrijoje gaminamiems pašarams.

(7) Kad būtų užtikrintas visiškas registravimo ir patvirtinimo sistemos taikymas visiems pašarų verslo operatoriams ir, atitinkamai, garantuotas visiškas atsekamumas, reikia užtikrinti, kad šios įmonės gautų ir naudotų pašarus tik iš ūkio subjektų, registruotų ir (arba) patvirtintų pagal šį reglamentą.

(8) Būtinas kompleksinis požiūris, kad būtų užtikrinta pašarų sauga nuo pirminės pašarų produktų gamybos, ją įskaitant iki gatavų pašarų pateikimo į rinką arba jų eksporto. Pirminė pašarų gamyba apima tik paprastą fizinį jų apdorojimą, kaip valymas, pakavimas, sandėliavimas, natūralus džiovinimas arba silosavimas.

([1]) OL L 208, 1998 7 24, p. 43.

▼B

(9) Remiantis proporcingumo ir subsidiarumo principais, Bendrijos taisyklės neturėtų būti taikomos tam tikrais vidaus poreikiams gaminamų pašarų bei tam tikrų gyvūnų šėrimo atvejais, taip pat tiesioginiam pirminės produkcijos tiekimui mažais kiekiais vietiniu lygiu ar mažmeninei prekybai gyvūnų ėdalu.

(10) Rizikos veiksniai turėtų būti nustatomi ir tinkamai kontroliuojami pirminėje pašarų gamybos pakopoje, kad būtų užtikrintas šio reglamento tikslus įgyvendinimas. Todėl esminės šio reglamento taisyklės turėtų būti taikomos ūkiams, kurie gamina pašarus išskirtinai savo pačių produkcijos reikmėms, taip pat ūkiams, kurie tiekia pašarus į rinką. Turėtų būti atsižvelgiama į tai, kad mažesnė rizika kyla, jei pašarais šeriami tik tie gyvūnai, kurie skirti savo ūkio reikmėms, arba gyvūnams, kurie nenaudojami maisto pramonėje. Pašarų produktų prekyba mažais kiekiais vietiniu lygiu ir mažmeninė prekyba gyvūnų maistu šiame reglamente aptariama atskirai.

(11) HACCP principų taikymas pirminei pašarų gamybai yra Europos teisės aktų, nustatančių higienos reikalavimus, vidutinės trukmės tikslas. Vis dėlto geros praktikos rekomendacijos jau turėtų skatinti laikytis tinkamų higienos reikalavimų.

(12) Pašarų sauga priklauso nuo keleto veiksnių. Teisės aktuose turėtų būti išdėstyti minimalūs higienos reikalavimai. Turėtų būti oficialiai tikrinama vietoje, ar pašarų verslo operatorius atitinka reikalavimus. Be to, pašarų verslo operatoriai turi imtis priemonių ar pritaikyti procedūras, kad pašarų saugos lygis būtų pakankamai aukštas.

(13) HACCP principai gali pagelbėti pašarų verslo operatoriams atitikti aukštesnius pašarų saugos standartus. HACCP principai neturėtų būti laikomi savireguliacijos metodu ir nepakeičia oficialios kontrolės.

(14) Kad būtų įgyvendinti HACCP principai, pašarų verslo operatorių darbuotojai turi bendradarbiauti ir prisiimti atsakomybę.

(15) Pašarų gamyboje taikomi HACCP principai turėtų būti parengti atsižvelgiant į Maisto kodeksą (*Codex Alimentarius*), tačiau jie turėtų palikti pakankamai lankstumo visose situacijose. Tam tikrų pašarų verslo operatorių svarbiųjų valdymo taškų nustatyti neįmanoma, kitais atvejais gera praktika gali pakeisti svarbiųjų valdymo taškų stebėseną. Panašiai reikalavimas nustatyti „kritines ribas“, kaip nustatyta *Codex Alimentarius*, nereiškia skaičiais išreikštų normų, kurias reikėtų nustatyti kiekvienam atvejui. Reikalavimai saugoti dokumentus, kaip nustatyta tame pačiame kodekse, turi būti lankstūs, kad nebūtų našta labai mažoms įmonėms. Turėtų būti užtikrinta, kad pašarų įmonių veiklai pirminės pašarų gamybos pakopoje, įskaitant susijusią veiklą, taip pat pašarų maišymui su papildomomis pašarinėmis medžiagomis specialioms savo reikmėms, nebūtų privalomi HACCP principai.

▼B

(16) Taip pat būtina lanksčiai prisitaikyti prie pašarų verslo operatorių, įsikūrusių geografine prasme nepalankiuose regionuose arba suvaržytų struktūrinių reikalavimų, reikmių. Tačiau toks lankstumas neturėtų sumažinti pašarų higienos tikslų. Turėtų būti įtraukta nuostata dėl galimybės, kai reikia, konsultuotis su Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniu komitetu.

(17) Visų pašarų verslo operatorių registravimo ir patvirtinimo, kurį vykdo kompetentinga valstybės narės institucija, sistema yra reikalinga tam, kad būtų užtikrintas atsekamumas nuo gamintojo iki galutinio vartotojo ir būtų lengviau įgyvendinti veiksmingą oficialią priežiūrą. Valstybių narių kompetentingos institucijos gali naudotis esamomis duomenų, susijusių su pašarų verslo operatoriais, kaupimo sistemomis, kad įdiegtų ir įgyvendintų šiame reglamente numatytą sistemą.

(18) Patvirtinimo sistema reikalinga ir turi būti taikoma pašarų verslo operatorių veiklos sritims, susijusioms su didesne rizika. Reikėtų numatyti patvirtinimo sistemos, numatytos Direktyvoje 95/69/EB, esamos taikymo apimties išplėtimo tvarką.

(19) Kad būtų patvirtinti ar užregistruoti, pašarų verslo operatoriai turėtų atitikti keletą sąlygų, susijusių su jų reikmenimis, įrenginiais, personalu, produkcija, kokybės kontrole, sandėliavimu ir dokumentų tvarkymu, užtikrinant ir pašarų saugą, ir produkcijos atsekamumą. Reikėtų įtvirtinti nuostatą dėl šių sąlygų įvairovės, siekiant užtikrinti, kad jos tiktų skirtingiems pašarų verslo operatoriams. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama patvirtinti ūkio subjektus su sąlyga, jei vizito į vietą metu paaiškėja, kad jie atitinka visus reikalavimus dėl infrastruktūros ir įrangos. Vis dėlto taip pat reikėtų nustatyti ilgiausią tokio sąlyginio patvirtinimo galiojimo laiką.

(20) Reikėtų numatyti registravimo ar patvirtinimo laikino sustabdymo, pakeitimo arba atšaukimo galimybę, kai ūkio subjektai pakeičia ar nutraukia savo veiklą ar daugiau nebeatitinka sąlygų, taikomų jų veiklai.

(21) Pašarų ir jų sudedamųjų dalių atsekamumas pašarų grandinėje yra esminė sąlyga, užtikrinanti pašarų saugą. Reglamente (EB) Nr. 178/2002 išdėstytos taisyklės, užtikrinančios pašarų ir jų sudedamųjų dalių atsekamumą ir numatančios konkretiems sektoriams taikomų įgyvendinimo taisyklių priėmimo tvarką.

(22) Viena po kitos ištikusios pašarų krizės parodė, kad nesėkmės bet kurioje pašarų grandinės pakopoje gali sukelti ženklias ekonomines pasekmes. Pašarų gamybos ypatumai ir pašarų platinimo grandinės sudėtingumas reiškia, kad pašalinti pašarus iš rinkos yra sunku. Ekonominiai nuostoliai visoje pašarų ir maisto grandinėje dažnai padengiami visuomenės lėšomis. Tokių ekonominių pasekmių atitaisymas kuo mažesnėmis visuomenės lėšų sąnaudomis būtų galimas, jei ekonominius nuostolius šioje srityje sukėlęs pašarų verslo operatorius būtų laikomas finansiškai atsakingu. Vis dėlto įdiegti bendrą privalomosios finansinės atsakomybės ir garantijų sistemą, pavyzdžiui, per draudimą, kuri būtų taikoma visiems pašarų verslo operatoriams, gali būti neįmanoma

▼B

arba netinkama. Todėl Komisija turėtų geriau apsvarstyti šį klausimą, atsižvelgdama į priimtus teisės aktus, susijusius su atsakomybe kitose srityse, taip pat į valstybių narių dabartines sistemas ir patirtį. Šiuo tikslu Komisija turėtų pateikti ataskaitą ir atitinkamus pasiūlymus dėl teisės aktų.

(23) Į Bendrijos teritoriją importuojami pašarai turi atitikti bendruosius reikalavimus, išdėstytus Reglamente (EB) Nr. 178/2002, ir importo sąlygas, nustatytas 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių ([1]). Siekiant išvengti prekybos pertrūkių, kol bus priimtos įgyvendinimo priemonės, importo leidimai ir toliau išduodami pagal Direktyvoje 98/51/EB nustatytas sąlygas.

(24) Į trečiąsias šalis eksportuojami Bendrijos produktai turi atitikti bendruosius reikalavimus, nustatytus Reglamente (EB) Nr. 178/2002.

(25) Reikėtų išplėsti Skubaus įspėjimo apie pavojų sistemą dėl maisto ir pašarų, nustatytą Reglamente (EB) Nr. 178/2002, įtraukiant pavojų gyvūnų sveikatai arba aplinkai, kylantį dėl pašarų, kuriais šeriami ne maisto pramonei skirti gyvūnai.

(26) Bendrijos teisės aktai dėl pašarų higienos turi būti paremti moksline informacija. Šiuo tikslu, kai reikia, turėtų būti konsultuojamasi su Europos maisto saugos tarnyba.

(27) Siekiant atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą, Komisija ir valstybės narės turėtų glaudžiai ir efektyviai bendradarbiauti Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniame komitete.

(28) Šiame reglamente atsižvelgiama į tarptautinius įsipareigojimus, išdėstytus PPO Sanitarijos ir fitosanitarijos susitarime, ir tarptautinius maisto saugos standartus, nustatytus *Codex Alimentarius*.

(29) Valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl nuobaudų, taikomų pažeidus šio reglamento nuostatas, ir užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Šios nuobaudos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

(30) Priemonės, būtinos šiam reglamentui įgyvendinti, turėtų būti priimamos vadovaujantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ([2]).

([1]) OL L 165, 2004 4 30, p. 1. (Klaidų ištaisymas: OL L 191, 2004 5 28, p. 1).
([2]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

▼B

(31) Reikėtų numatyti šio reglamento taikymo atidėjimo datą, kad pašarų verslo operatoriai, kuriems jis taikomas, turėtų laiko prisitaikyti.

(32) Dėl pirmiau minėtų priežasčių Direktyvos 95/69/EB ir 98/51/EB turėtų būti panaikintos,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR APIBRĖŽIMAI

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatoma:

a) bendrosios pašarų higienos taisyklės;

b) sąlygos ir tvarka, užtikrinanti pašarų atsekamumą;

c) ūkio subjektų registravimo ir patvirtinimo sąlygos bei tvarka.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas:

a) visoms pašarų verslo operatorių veiklos pakopoms nuo (ir įskaitant) pirminės gamybos iki (ir įskaitant) pašarų pateikimo į rinką;

b) maisto pramonei auginamų gyvūnų šėrimui;

c) pašarų importui ir eksportui iš trečiųjų šalių ir į jas.

2. Šis reglamentas netaikomas:

a) vidaus reikmėms skirtų pašarų privačiai gamybai:

i) maistui auginamiems gyvūnams, skirtiems privačiam vidaus vartojimui;

ir

ii) ne maistui auginamiems gyvūnams;

b) maistui auginamų gyvūnų, skirtų privačiam vidaus vartojimui, šėrimui arba veiklai, paminėtai 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos ([1]) 1 straipsnio 2 dalies c punkte;

c) ne maistui auginamų gyvūnų šėrimui;

d) pirminės gamybos pašarams, kuriuos gamintojas vietiniu lygiu mažais kiekiais tiesiogiai tiekia vietinių ūkių reikmėms;

e) mažmeninei prekybai gyvūnų ėdalu.

([1]) OL L 139, 2004 4 30, p. 1. (Klaidų ištaisymas: OL L 226, 2004 6 25, p. 3).

▼B

3. Valstybės narės gali nustatyti taisykles ir rekomendacijas dėl veiklos, nurodytos 2 dalyje. Tokios nacionalinės taisyklės bei rekomendacijos užtikrina, kad bus pasiekti šio reglamento tikslai.

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šio reglamento tikslais taikomi Reglamento (EB) Nr. 178/2002 sąvokų apibrėžimai, išskyrus šiuos specialius apibrėžimus:

a) „pašarų higiena“ – tai priemonės ir sąlygos, būtinos norint užtikrinti rizikos valdymą ir pašarų tinkamumą gyvūnams, atsižvelgiant į šių pašarų numatomą vartojimą;

b) „pašarų verslo operatorius“ – tai fizinis ir juridinis asmuo, atsakingas už šio reglamento reikalavimų atitikimą jo kontroliuojamoje pašarų įmonėje;

c) „pašarų priedai“ – tai komponentai arba mikroorganizmai, leidžiami pagal 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1831/2003 dėl priedų, naudojamų gyvūnams šerti([1]);

d) „ūkio subjektas“ – tai pašarų verslo vienetas;

e) „kompetentinga institucija“ – valstybės narės ar trečiosios šalies institucija, paskirta vykdyti oficialią priežiūrą;

f) „pirminė pašarų gamyba“ – tai žemės ūkio produktų gamyba, įskaitant auginimą, derliaus nuėmimą, melžimą, naminių gyvūnų auginimą iki skerdimo arba žvejybą, kuri apsiriboja išskirtinai produkcija, kuri po surinkimo ar sugavimo niekaip kitaip neapdirbama, išskyrus paprastą fizinį apdorojimą.

II SKYRIUS

ĮSIPAREIGOJIMAI

4 straipsnis

Bendrieji įpareigojimai

1. Pašarų verslo operatoriai užtikrina, kad visose jų kontroliuojamose gamybos, apdirbimo ir platinimo pakopose jų veikla atitinka Bendrijos teisės aktus, juos atitinkančią nacionalinę teisę ir geros praktikos reikalavimus. Jie pirmiausia užtikrina, kad jų veikla atitiktų šiame reglamente nustatytus atitinkamus higienos reikalavimus.

2. Šerdami maistui auginamus gyvūnus, ūkininkai privalo imtis priemonių ir įdiegti procedūras, kad užtikrintų kaip įmanoma mažesnį biologinį, cheminį ir fizinį pašarų, gyvūnų bei gyvulinių produktų užteršimą.

([1]) OL L 268, 2003 10 18, p. 29.

▼B

5 straipsnis

Konkretūs įpareigojimai

1. Vykdydami pirminę pašarų gamybą ir šią su ja susijusią veiklą:

a) pirminių produktų gabenimą, sandėliavimą ir tvarkymą gamybos vietoje;

b) pirminių produktų gabenimą iš gamybos vietos į ūkio subjektą;

c) pašarų maišymą išskirtinai savo reikmėms, nenaudojant priedų ar priedų komponentų, išskyrus silosavimo priedus,

pašarų verslo operatoriai turi laikytis jų vykdomai veiklai taikytinų I priedo nuostatų.

2. Kitoje veikloje, nei nurodyta 1 dalyje, įskaitant pašarų maišymą išskirtinai savo reikmėms, naudojant pašarų priedus ar priedų komponentus, išskyrus silosavimo priedus, pašarų verslo operatoriai turi laikytis jų veiklai taikytinų II priedo nuostatų.

3. Pašarų verslo operatoriai:

a) laikosi konkrečių mikrobiologinių kriterijų;

b) imasi priemonių ar patvirtina procedūras, būtinas konkretiems tikslams pasiekti.

▼M1

Kriterijus ir tikslus, minėtus a ir b punktuose, apibrėžia Komisija. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, patvirtinamos pagal 31 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

4. Pašarų verslo operatoriai gali vadovautis III skyriuje pateiktomis rekomendacijomis, kurios padėtų jiems laikytis šio reglamento reikalavimų.

5. Šerdami maistui auginamus gyvūnus, ūkininkai laikosi III priede išdėstytų nuostatų.

6. Pašarų verslo operatoriai ir ūkininkai įsigyja ir naudoja pašarus iš tų ūkio subjektų, kurie registruoti ir (arba) patvirtinti pagal šio reglamento reikalavimus.

6 straipsnis

Rizikos veiksnių analizės ir svarbiųjų valdymo taškų (HACCP) sistema

1. Pašarų verslo operatoriai, užsiimantys kita veikla nei apibrėžta 5 straipsnio 1 dalyje, įdiegia, įgyvendina ir taiko nuolatinę rašytinę procedūrą arba procedūras, pagrįstas HACCP principais.

▼B

2. 1 dalyje minėti principai yra tokie:

a) nustatyti bet kurios rūšies riziką, kuriai būtina užkirsti kelią, ją panaikinti ar sumažinti iki priimtino lygio;

b) nustatyti svarbiuosius valdymo taškus pakopoje ar pakopose, kuriose būtina kontrolė, norint užkirsti kelią rizikai, ją panaikinti arba sumažinti iki priimtino lygio;

c) svarbiuosiuose valdymo taškuose nustatyti kritines ribas, kurios atskirtų priimtinas ir nepriimtinas ribas, kad nustatytai rizikai būtų užkirstas kelias, ji panaikinta arba sumažinta;

d) nustatyti ir įgyvendinti veiksmingas stebėsenos procedūras svarbiuosiuose valdymo taškuose;

e) nustatyti tinkamus veiksmus tiems atvejams, kai stebėsena nustato, kad svarbieji valdymo taškai nebekontroliuojami;

f) nustatyti tvarką, skirtą patikrinti, ar a–e punktuose išvardytos priemonės yra pakankamos ir veikia efektyviai. Tikrinimo procedūros vykdomos reguliariai;

g) nustatyti dokumentus ir apskaitą, atitinkančius pašarų įmonės pobūdį ir dydį, kurie parodytų, ar a–f punktuose išvardytos priemonės taikomos veiksmingai.

3. Kai daromi kokie nors produkto arba proceso pakeitimai arba pakeitimai bet kurioje gamybos, apdirbimo, sandėliavimo ar platinimo pakopoje, pašarų verslo operatoriai peržiūri savo procedūrą ir padaro atitinkamus pakeitimus.

4. 1 dalyje nurodytoje procedūrų sistemoje pašarų verslo operatoriai gali vadovautis geros praktikos rekomendacijomis kartu su rekomendacijomis dėl HACCP principų taikymo, parengtomis pagal 20 straipsnį.

5. Priemonės, padedančios įgyvendinti šį straipsnį, taip pat ir mažosiose įmonėse, gali būti priimamos 31 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

7 straipsnis

Dokumentai, susiję su HACCP sistema

1. Pašarų verslo operatoriai:

a) kompetentingoms institucijoms pateikia informaciją, liudijančią, kad jos atitinka 6 straipsnio reikalavimus, pagal tų institucijų nustatytą formą;

b) užtikrina, kad visi dokumentai, aprašantys procedūras, nustatytas pagal 6 straipsnį, būtų nuolat atnaujinami.

2. Kompetentinga institucija, nustatydama 1 dalies a punkte paminėtus formos reikalavimus, atsižvelgia į pašarų įmonės pobūdį ir dydį.

3. Išsamios šio straipsnio įgyvendinimo procedūros gali būti priimamos 31 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Tokios procedūros gali padėti tam tikriems pašarų verslo operatoriams įgyvendinti HACCP principus, parengtus pagal III skyrių, kad būtų laikomasi 6 straipsnio 1 dalies reikalavimų.

▼B

8 straipsnis

Finansinės garantijos

1. Rengdamasi priimti veiksmingą finansinių garantijų pašarų verslo operatoriams sistemą, Komisija iki 2006 m. vasario 8 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pranešimą dėl finansinių garantijų pašarų sektoriuje; jame, be esamų nacionalinių teisės nuostatų, sistemų ir praktikos, susijusios su atsakomybe pašarų sektoriuje ir susijusiuose sektoriuose, analizės, pateikiami, jei tinkama, pasiūlymai dėl teisės aktų, kuriais siekiama įgyvendinti tokią pat įvykdomą ir praktikuotiną garantijų sistemą Bendrijos lygiu. Šios garantijos turėtų padengtų visas išlaidas, tiesiogiai kilusias dėl pašarų, gyvūnų ir iš jų pagaminto maisto pašalinimo iš rinkos, sugadinimo ir (arba) sunaikinimo, už kurias operatoriai galėtų būti laikomi atsakingi.

2. Pašarų verslo operatoriai yra atsakingi už teisės aktų, susijusių su pašarų sauga, pažeidimus, o operatoriai pagal 5 straipsnio 2 dalį pateikia įrodymus, kad jiems taikomos finansinės garantijos, kurių reikalauja 1 dalyje minėtos Bendrijos teisės priemonės.

9 straipsnis

Oficialios kontrolės, pranešimai ir registravimas

1. Pašarų verslo operatoriai bendradarbiauja su kompetentingomis institucijomis pagal atitinkamus Bendrijos teisės aktus ir juos atitinkančią nacionalinę teisę.

2. Pašarų verslo operatoriai:

a) registracijos tikslu praneša atitinkamoms kompetentingoms institucijoms apie visas jų kontroliuojamas ir bet kurioje gamybos, apdirbimo, sandėliavimo, gabenimo ar platinimo pakopoje veikiančias įmones pagal tų institucijų nustatytą formą;

b) pateikia kompetentingoms institucijoms atnaujinamą informaciją apie bet kur jų kontroliuojamą ūkio subjektą, kaip nurodyta a punkte, įskaitant pranešimus kompetentingoms institucijoms apie visus ženklius veiklos pasikeitimus ir esamų ūkio subjektų uždarymą.

3. Kompetentinga institucija tvarko ūkio subjektų registrą ar registrus.

10 straipsnis

Pašarų verslo ūkio subjektų patvirtinimas

Pašarų verslo operatoriai užtikrina, kad jų kontroliuojam ūkio subjektai, kuriems taikomas šis reglamentas, būtų kompetentingų institucijų pavirtinti, kai:

1) šie ūkio subjektai vykdo kurią nors iš šių veiklos rūšių:

   a) gamina ir (arba) pateikia į rinką pašarų priedus, kuriems taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1831/2003, arba produktus, kuriems taikoma Direktyva 82/471/EEB ir nurodytus šio reglamento IV priedo 1 skyriuje;

▼B

b) gamina ir (arba) pateikia į rinką komponentus, pagamintus naudojant pašarų priedus, nurodytus šio reglamento IV priedo 2 skyriuje;

c) gamina pateikimui į rinką arba gamina išskirtinai savo reikmėms kombinuotuosius pašarus, naudodami pašarų priedus arba jų komponentus, nurodytus šio reglamento IV priedo 3 skyriuje;

2) patvirtinimas reikalingas remiantis valstybės narės, kurioje ūkio subjektas įsikūręs, nacionaline teise;

arba

▼M1

3) patvirtinimas reikalingas remiantis Komisijos priimtu reglamentu. Ši priemonė, skirta iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, patvirtinama pagal 31 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

11 straipsnis

Reikalavimai

Pašarų verslo operatoriai negali vykdyti veiklos neturėdami:

a) registracijos, kaip nurodyta 9 straipsnyje;

arba

b) patvirtinimo, kai jis reikalingas pagal 10 straipsnį.

12 straipsnis

Informacija apie nacionalines taisykles dėl patvirtinimo

Valstybės narės, iš jų teritorijoje įsikūrusių ūkio subjektų reikalaujančios patvirtinimo pagal 10 straipsnio 2 dalies nuostatas, informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie atitinkamas nacionalines taisykles.

13 straipsnis

Ūkio subjektų patvirtinimas

1. Kompetentinga institucija ūkio subjektus patvirtina tik tuo atveju, kai, prieš jiems pradedant bet kokią veiklą, vizitas į vietą parodo, kad jie atitinka atitinkamus šio reglamento reikalavimus.

2. Kompetentinga institucija gali suteikti dalinį patvirtinimą, jei vizito į vietą metu paaiškėja, kad ūkio subjektas atitinka visus infrastruktūrai ir įrangai keliamus reikalavimus. Ji suteikia galutinį patvirtinimą tik tada, kai naujo vizito, kuris įvyksta per tris mėnesius nuo dalinio patvirtinimo, metu paaiškėja, kad ūkio subjektas atitinka visus kitus reikalavimus, minėtus 1 dalyje. Jei buvo padaryta aiški pažanga, bet ūkio subjektas vis tiek neatitinka visų reikalavimų, kompetentinga institucija gali pratęsti dalinį patvirtinimą. Tačiau bendras dalinio patvirtinimo galiojimas negali trukti ilgiau kaip tris mėnesius.

▼B

14 straipsnis

Registravimo arba patvirtinimo sustabdymas

Kompetentinga institucija laikinai sustabdo ūkio subjekto registravimą ar patvirtinimą vienai, kelioms ar visoms jo veiklos rūšims, jeigu įsitikina, kad ūkio subjektas nebeatitinka tos veiklos rūšiai taikomų sąlygų.

Toks sustabdymas trunka, kol ūkio subjektas ima vėl atitikti šias sąlygas. Kai ūkio subjektas tokių sąlygų neatitinka ilgiau kaip vienus metus, taikomas 15 straipsnis.

15 straipsnis

Registravimo arba patvirtinimo atšaukimas

Kompetentinga institucija atšaukia ūkio subjekto registravimą arba patvirtinimą vienai ar kelioms jos veiklos rūšims, kai:

a) ūkio subjektas nutraukia vieną ar kelias veiklos rūšis;

b) įsitikinama, kad ūkio subjektas vienus metus nevykdė sąlygų, taikytinų jo veiklai;

c) nustatomi rimti trūkumai arba pakartotinai sustabdoma gamyba ūkio subjekte, o pašarų verslo operatoriai nesugeba pateikti tinkamų garantijų dėl būsimos gamybos.

16 straipsnis

Ūkio subjekto registravimo arba patvirtinimo pakeitimas

Kompetentinga institucija, gavusi prašymą, pakeičia ūkio subjekto registraciją arba patvirtinimą, kai šis įrodo sugebėjimą vystyti veiklą, kuri yra papildoma pirminės jo registruotos arba patvirtintos veiklos atžvilgiu arba ją pakeičia.

17 straipsnis

Atleidimas nuo vizitų į vietą

1. Valstybės narės neprivalo vykdyti vizitų į vietą, kaip nurodyta 13 straipsnyje, jei pašarų įmonės veikia tik kaip pardavėjai ir nelaiko produktų savo patalpose.

2. Tokios pašarų įmonės pateikia kompetentingai institucijai tos institucijos nustatytos formos deklaraciją, kad pašarai, kuriuos jos pateikia į rinką, atitinka šio reglamento sąlygas.

18 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Ūkio subjektai ir tarpininkai, patvirtinti ir (arba) registruoti pagal Direktyvą 95/69/EB, gali tęsti savo veiklą tik tuo atveju, jei jie ne vėliau kaip iki 2006 m. sausio 1 d. pateikia apie tai pranešimą atitinkamai kompetentingai institucijai, kurios teritorijoje jų infrastruktūra yra įsikūrusi.

▼B

2. Ūkio subjektai ir tarpininkai, kuriems nereikia registracijos arba patvirtinimo pagal Direktyvą 95/69/EB, bet kuriems reikia registracijos pagal šį reglamentą, gali tęsti savo veiklą tik tuo atveju, jei jie ne vėliau kaip iki 2006 m. sausio 1 d. pateikia pareiškimą dėl registracijos atitinkamai kompetentingai institucijai, kurios teritorijoje jų infrastruktūra yra įsikūrusi.

3. Iki 2008 m. sausio 1 d. pareiškėjas privalo deklaruoti pagal kompetentingos institucijos nustatytą formą, kad atitinka šiame reglamente nustatytas sąlygas.

4. Kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į jau esamas duomenų kaupimo sistemas, pareikalauja, kad pranešėjas arba pareiškėjas pateiktų tik papildomą informaciją, įrodančią, jog laikomasi šio reglamento reikalavimų. Pirmiausia, kompetentingos institucijos pareiškimu pagal 2 dalį gali laikyti pranešimą pagal Reglamento (EB) Nr. 852/2004 6 straipsnį.

19 straipsnis

Registruotų ir patvirtintų ūkio subjektų sąrašas

1. Dėl kiekvienos veiklos rūšies, kompetentinga institucija įtraukia ūkio subjektus į nacionalinį ūkio subjektų, kuriuos ji užregistravo pagal 9 straipsnį, sąrašą ar sąrašus.

2. Ūkio subjektai, kuriuos kompetentinga institucija patvirtina pagal 13 straipsnį, įtraukiami į nacionalinį sąrašą pagal jiems suteiktus individualius identifikavimo numerius.

3. Valstybė narė atnaujina 1 ir 2 dalyse nurodytus ūkio subjektų sąrašus vadovaudamasi 14, 15 ir 16 straipsniuose minėtais sprendimais sustabdyti, atšaukti ar pakeisti registraciją arba patvirtinimą.

4. Sąrašas, minėtas 2 dalyje, turi būti sudaromas pagal modelį, nustatytą V priedo I skyriuje.

5. Identifikavimo numeris, minėtas 2 dalyje, turi atitikti formą, nustatytą V priedo II skyriuje.

6. Komisija surenka ir skelbia visuomenei tą valstybių narių sąrašų dalį, kurioje yra šio straipsnio 2 dalyje minėti ūkio subjektai, pirmą kartą 2007 m. lapkričio mėnesį, o po to – kasmet, ne vėliau kaip iki lapkričio 30 d. Sudarytame sąraše atsižvelgiama į per metus padarytus pakeitimus.

7. Valstybės narės skelbia visuomenei 1 dalyje minėtų ūkio subjektų sąrašus.

III SKYRIUS

GEROS PRAKTIKOS GAIRĖS

20 straipsnis

Gairių rengimas, platinimas ir naudojimas

1. Komisija skatina Bendrijos geros praktikos gairių, skirtų pašarų sektoriui ir HACCP principų taikymui, rengimą pagal 22 straipsnį.

▼B

Kai reikia, valstybės narės skatina nacionalinių gairių rengimą pagal 21 straipsnį.

2. Kompetentingos institucijos skatina tiek Bendrijos, tiek nacionalinių gairių platinimą ir naudojimą.

3. Nepaisant to, pašarų verslo operatoriai gali naudotis šiomis gairėmis savanoriškai.

21 straipsnis

Nacionalinės gairės

1. Kai rengiamos nacionalinės geros praktikos gairės, jas pašarų verslo sektoriai rengia ir platina:

a) konsultuodamiesi su šalių, kurių interesai gali būti ženkliai paveikti, atstovais, pavyzdžiui, kompetentingomis institucijomis ir vartotojų grupėmis;

b) atsižvelgdami į atitinkamus *Codex Alimentarius* geros praktikos standartus;

ir

c) atsižvelgdami į I priede nustatytus reikalavimus, kai jos susijusios su pirmine pašarų gamyba.

2. Valstybės narės įvertina nacionalines gaires siekiant užtikrinti, kad:

a) jos butų parengtos atsižvelgiant į 1 dalies reikalavimus;

b) jų turinys būtų pritaikomas sektoriams, kuriems jos skirtos;

ir

c) jos būtų tinkamos gairės laikytis 4, 5 ir 6 straipsnių atitinkamuose sektoriuose ir (arba) atitinkamiems pašarams.

3. Valstybės narės persiunčia nacionalines gaires Komisijai.

4. Komisija sukuria ir tvarko tokių gairių registravimo sistemą ir suteikia galimybę ja naudotis valstybėms narėms.

22 straipsnis

Bendrijos gairės

1. Kol bus parengtos geros praktikos gairės dėl higienos arba HACCP principų taikymo, Komisija konsultuojasi su 31 straipsnio 1 dalyje minėtu komitetu. Šių konsultacijų tikslas – apsvarstyti tokių gairių būtinybę, taikymo apimtį ir turinį.

2. Jei rengiamos Bendrijos gairės, Komisija užtikrina, kad jos būtų rengiamos ir platinamos:

a) Europos pašarų verslo sektorių ir kitų suinteresuotų šalių, tokių kaip vartotojų grupės, arba su jais konsultuojantis;

b) bendradarbiaujant su šalimis, kurių interesai gali būti ženkliai paveikti, įskaitant kompetentingas institucijas.

▼B

3. Bendrijos gairės rengiamos ir platinamos atsižvelgiant į:

a) atitinkamus *Codex Alimentarius* standartus

ir

b) I priedo reikalavimus, kai jos susijusios su pirmine pašarų gamyba.

4. 31 straipsnio 1 dalyje nurodytas komitetas įvertina Bendrijos gairių projektą siekiant užtikrinti, kad:

a) jos būtų parengtos pagal 2 ir 3 dalių reikalavimus;

b) jų turinys būtų pritaikomas visoje Bendrijoje sektoriams, kuriems jos skirtos;

ir

c) jos būtų tinkamos gairės laikytis 4, 5 ir 6 straipsnių atitinkamuose sektoriuose ir (arba) atitinkamiems pašarams.

5. Komisija pakviečia 31 straipsnio 1 dalyje nurodytą komitetą periodiškai peržiūrėti Bendrijos gaires, parengtas pagal šį straipsnį, bendradarbiaujant su šio straipsnio 2 dalyje minėtais subjektais. Tokių peržiūrų tikslas yra užtikrinti, kad gairės išliktų tinkamos taikyti, ir atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą.

6. Pagal šį straipsnį parengtų Bendrijos gairių pavadinimai ir nuorodos skelbiamos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* C serijoje.

IV SKYRIUS

IMPORTAS IR EKSPORTAS

23 straipsnis

Importas

1. Pašarų verslo operatoriai, importuojantys pašarus iš trečiųjų šalių, turi užtikrinti, kad būtų importuojama tik pagal šias sąlygas:

a) trečioji šalis siuntėja yra įtraukta į trečiųjų šalių, iš kurių leidžiama importuoti pašarus, sąrašą, sudarytą pagal Reglamento (EB) Nr. 882/2004 48 straipsnį;

b) ūkio subjektas siuntėjas yra įtrauktas į ūkio subjektų, iš kurių leidžiama importuoti pašarus, sąrašą, kurį trečioji šalis sudaro ir atnaujina pagal Reglamento (EB) Nr. 882/2004 48 straipsnį;

c) pašarus pagamino ūkio subjektas siuntėjas arba kitas subjektas, kuris įtrauktas į b punkte nurodytą sąrašą, arba Bendrijoje;

ir

d) pašarai atitinka:

i) reikalavimus, nustatytus šiuo reglamentu ir bet kuriuo kitu Bendrijos teisės aktu, nustatančiu taisykles dėl pašarų;

arba

▼B

ii) sąlygas, kurias Bendrija pripažįsta bent jau lygiavertėmis šiame reglamente nustatytoms sąlygoms;

arba

iii) jei egzistuoja specialus Bendrijos ir eksportuojančios šalies susitarimas, jame nustatytus reikalavimus.

2. Importo sertifikato modelis gali būti patvirtintas pagal 31 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą.

24 straipsnis

Laikinosios priemonės

Nukrypstant nuo 33 straipsnio ir kol bus sudaryti sąrašai, kaip nurodyta 23 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, importas ir toliau leidžiamas pagal sąlygas, nustatytas Direktyvos 98/51/EB 6 straipsnyje.

25 straipsnis

Eksportas

Pašarai, įskaitant pašarus ne maisto pramonei skirtiems gyvūnams, pagaminti Bendrijoje ir skirti pateikti į trečiųjų šalių rinkas, turi atitikti Reglamento (EB) Nr. 178/2002 12 straipsnio nuostatas.

V SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

26 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

Įgyvendinimo priemonės gali būti nustatytos 31 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

▼M1

27 straipsnis

I, II ir III priedų pakeitimai

I, II ir III priedai gali būti iš dalies keičiami, siekiant atsižvelgti į:

a) geros praktikos standartų rengimą;

b) pagal 6 straipsnį įgyvendinant HACCP principais grindžiamas sistemas sukauptą patirtį;

c) technikos pažangą;

d) mokslininkų nuomones, ypač dėl naujo rizikos veiksnių vertinimo;

e) nustatytus pašarų saugos tikslus;

ir

f) konkrečių veiklos sričių reikalavimų rengimą.

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, patvirtinamos pagal 31 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼M1

28 straipsnis

I, II ir III priedų išimtys

Dėl ypatingų priežasčių I, II ir III priedų išimtis gali suteikti Komisija, su sąlyga, kad jos nesutrukdys pasiekti šio reglamento tikslų. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, patvirtinamos pagal 31 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

29 straipsnis

Skubaus įspėjimo apie pavojų sistema

Jeigu kokie nors pašarai, įskaitant pašarus, skirtus ne maistui auginamiems gyvūnams, kelia rimtą pavojų žmonių ar gyvūnų sveikatai arba aplinkai, Reglamento (EB) Nr. 178/2002 50 straipsnis taikomas *mutatis mutandis*.

30 straipsnis

Nuobaudos

Valstybės narės nustato taisykles dėl nuobaudų, taikomų pažeidus šį reglamentą, ir imasi būtinų priemonių, kad jos būtų įgyvendintos. Numatytos nuobaudos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės praneša apie šias nuostatas Komisijai iki 2007 m. vasario 8 d. ir nedelsdamos praneša jai apie bet kurį vėlesnį jų pakeitimą.

31 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas, įsteigtas pagal Reglamentą (EB) Nr. 178/2002 (toliau – „Komitetas“).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nurodytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

▼M1

3. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

▼B

32 straipsnis

Konsultavimasis su Europos maisto saugos tarnyba

Komisija konsultuojasi su Europos maisto saugo tarnyba bet kuriais šio reglamento klausimais, kai yra tikimybė, jog gali kilti rimtas pavojus žmonių sveikatai, ypač prieš siūlydama kriterijus ir tikslus pagal 5 straipsnio 3 dalį.

▼B

33 straipsnis

Panaikinimas

Toliau išvardytos direktyvos, nepažeidžiant valstybių narių įsipareigojimų, susijusių su perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, panaikinamos nuo 2006 m. sausio 1 d.:

a) 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 95/69/EB;

b) Komisijos direktyva 98/51/EB.

34 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas nuo 2006 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

I PRIEDAS

PIRMINĖ GAMYBA

A DALIS

5 straipsnio 1 dalyje minėti reikalavimai pašarų įmonėms pirminės gamybos lygmenyje

I. Nuostatos dėl higienos

1. Už pirminę pašarų gamybą atsakingi pašarų verslo operatoriai turi užtikrinti, kad veikla būtų organizuojama ir vykdoma taip, kad būtų išvengta galimo pavojaus pašarų saugumui arba šio pavojaus rizika būtų pašalinta ar sumažinta.

2. Pašarų verslo operatoriai turi užtikrinti, kiek įmanoma, kad pirminė pagaminama, paruošiama, nuvaloma, supakuojama, sandėliuojama ir gabenama produkcija, už kurią jos atsakingos, butų apsaugota nuo užteršimo ir sugadinimo.

3. Pašarų verslo operatoriai turi vykdyti pareigas, nustatytas 1 ir 2 punktuose, laikydamosi atitinkamų Bendrijos bei nacionalinių teisės aktų nuostatų, susijusių su rizikos valdymu, įskaitant:

   i) pavojingo užteršimo, atsirandančio dėl oro, dirvožemio, vandens, trąšų ir augalų apsaugos priemonių, biologinių preparatų (biocidų), veterinarinių medikamentų bei atliekų tvarkymo ir kontrolės priemones;

   ir

   ii) priemones, susijusias su augalų, gyvūnų bei aplinkos apsauga, kurios daro poveikį pašarų saugai, įskaitant stebėsenos programas ir zoonozės bei zoonotinių medžiagų kontrolę.

4. Kai reikia, pašarų verslo operatoriai turi imtis tinkamų priemonių, ypač:

   a) palaikyti švarą ir, kai reikia, po valymo tinkamu būdu dezinfekuoti reikmenis, įrangą, talpyklas, dėžes bei įrankius, naudojamus pašarams gaminti, paruošti, rūšiuoti, pakuoti, sandėliuoti bei gabenti;

   b) užtikrinti higieniškas pašarų gamybos, gabenimo bei sandėliavimo sąlygas bei pašarų švarą;

   c) naudoti švarų vandenį, kai tik reikia, kad būtų išvengta pavojingo užteršimo;

   d) kiek įmanoma, užkirsti kelią gyvūnų bei parazitų sukeliamoms ligoms plisti;

   e) sandėliuoti ir tvarkyti atliekas bei pavojingas medžiagas atskirai ir saugiai, kad būtų išvengta pavojingo užteršimo;

   f) užtikrinti, kad pakavimo medžiagos netaptų pavojingo pašarų užteršimo šaltiniu;

   g) atsižvelgti į bet kurių tyrimų, atliekamų imant mėginius iš pirminės produkcijos, ir kitų su pašarų sauga susijusių tyrimų rezultatus.

II. Apskaita

1. Pašarų verslo operatoriai tvarko apskaitą ir saugo apskaitos duomenis, susijusius su vietoje įgyvendinamomis rizikos valdymo priemonėmis, tokiu būdu ir tokį laiką, kuris atitinka vykdomos veiklos pobūdį ir apimtis. Pašarų verslo operatoriai privalo užtikrinti apskaitos duomenų ir susijusios informacijos prieinamumą kompetentingoms institucijoms.

▼B

2. Pašarų verslo operatoriai ypač privalo tvarkyti apskaitą, susijusią su:

   a) bet kokiu augalų apsaugos ir biocidų preparatų naudojimu;

   b) genetiškai modifikuotų grūdų naudojimu;

   c) bet kokiais parazitų ar ligų, galinčių turėti įtakos pirminės produkcijos saugai, atvejais;

   d) tyrimų, gautų paėmus pirminės produkcijos mėginius ar kitus mėginius, paimtus diagnozės tikslais ir kurie svarbūs pašarų saugai, rezultatais;

   e) visų sąnaudų kiekiais bei šaltiniais ir kiekvieno pašarų produkto paskirties vieta bei kiekiu.

3. Kiti asmenys, pavyzdžiui, veterinarai, agronomai ir ūkio technikai, gali padėti tvarkyti apskaitą, susijusią su jų tiesiogine veikla ūkyje.

B DALIS

Rekomendacijos geros praktikos gairėms

1. Rengiant šio reglamento III skyriuje minėtas Bendrijos bei nacionalines gaires, jose turi būti pateikiamos geros praktikos rekomendacijos dėl rizikos veiksnių valdymo pirminės gamybos pakopoje.

2. Geros praktikos gairėse turi būti įtraukta informacija apie pavojus, kylančius pirminės pašarų gamybos metu, ir priemones, kurių reikia siekiant valdyti rizikos pavojų, įskaitant atitinkamas priemones, nustatytas Bendrijos bei nacionaliniuose teisės aktuose arba Bendrijos ar nacionalinėse programose, pavyzdžiui:

   a) mikotoksinų, sunkiųjų metalų, radioaktyviųjų medžiagų taršos kontrolė;

   b) vandens, organinių atliekų bei trąšų naudojimas;

   c) teisingas ir tinkamas augalų apsaugos priemonių ir biocidų naudojimas bei jų atsekamumas;

   d) teisingas ir tinkamas veterinarijos medikamentų bei pašarų priedų naudojimas ir atsekamumas;

   e) pašarų paruošimas, sandėliavimas ir atsekamumas;

   f) tinkamas atsikratymas nugaišusiais gyvūnais, atliekomis bei šiukšlėmis;

   g) saugos priemonės, užtikrinančios apsaugą nuo užkrečiamųjų ligų, perduodamų gyvūnams per pašarus, ir įsipareigojimai informuoti apie tai kompetentingas institucijas;

   h) procedūros, praktiniai nurodymai ir metodai, kuriais siekiama užtikrinti, kad pašarai būtų gaminami, paruošiami, pakuojami, sandėliuojami ir gabenami laikantis tam tikrų higienos sąlygų, įskaitant veiksmingą valymą ir apsaugą nuo parazitų;

   i) priemonės, susijusios su apskaitos tvarkymu.

▼B

II PRIEDAS

REIKALAVIMAI, TAIKOMI PAŠARŲ ĮMONĖMS NE PIRMINĖS GAMYBOS LYGMENYJE KAIP NURODYTA 5 STRAIPSNIO 1 DALYJE

▼M2

APIBRĖŽTYS

Šiame priede vartojamų terminų apibrėžtys:

a) partija – nustatomas pašarų kiekis, kuriam būdingos vienodos savybės, pavyzdžiui, kilmė, rūšis, pakuotės tipas, pakuotojas, siuntėjas arba ženklinimas, o gamybos proceso atveju – vienos gamybos įmonės naudojant vienodus gamybos parametrus pagamintas produkcijos vienetas arba keletas tokių vienetų, pagamintų vienas po kito ir saugomų kartu;

b) iš augalinio aliejaus gauti produktai – bet koks produktas, gautas iš nevalyto arba surinkto panaudoto augalinio aliejaus, išskyrus rafinuotą aliejų, oleocheminio arba biodyzelino perdirbimo arba distiliavimo, cheminio arba fizinio rafinavimo būdu;

c) riebalų maišymas – nevalyto aliejaus, rafinuoto aliejaus, gyvūninių riebalų, iš maisto pramonės įmonių surinkto panaudoto aliejaus ir (arba) iš jų gautų produktų maišymas, siekiant gauti aliejaus arba riebalų mišinį, išskyrus tik iš eilės einančių partijų sandėliavimą.

▼B

REIKMENYS IR ĮRANGA

1. Pašarų gamybos ir sandėliavimo reikmenys, įranga, talpyklos, dėžės bei įrankiai ir jų artimiausia aplinka laikomi švarūs, taip pat taikomos veiksmingos apsaugos nuo parazitų programos.

2. Reikmenų bei įrangos išdėstymas, dizainas, konstrukcija ir dydis turi būti:

   a) tokie, kad būtų įmanoma tinkamai valyti ir (arba) dezinfekuoti;

   b) tokie, kad sumažintų klaidos galimybę ir būtų išvengta užteršimo, kompleksinio užteršimo ir bet kurių kitų neigiamų pasekmių, iš esmės susijusių su produkcijos sauga ir kokybe. Su pašarais besiliečiantys įrenginiai išdžiovinami po jų valymo šlapiu būdu.

3. Reikmenys bei įranga, naudojami pašarams maišyti ir (arba) gaminti, turi būti reguliariai ir tinkamai tikrinami pagal rašytines procedūras, iš anksto nustatytas produktų gamintojo.

   a) visos svarstyklės ir matavimo prietaisai, naudojami gaminant pašarus, yra tinkami tam tikram svoriui ir tūriui matuoti ir reguliariai tikrinamas jų tikslumas.

   b) visi gaminant pašarus naudojami maišytuvai turi būti tinkami maišyti tam tikro svorio ir tūrio produktus, taip pat gaminti vienalyčius pašarus bei atmiešalus. Operatoriai turi įrodyti maišytuvų tinkamumą vienalyčiams pašarams gaminti.

4. Įranga turi būti tinkamai apšviesta natūralia ir (arba) dirbtine šviesa.

5. Sausinimo įranga turi būti tinkama šiam tikslui; ji turi būti suprojektuota ir sukonstruota taip, kad būtų išvengta pašarų produktų užteršimo.

▼B

6. Vanduo, naudojamas pašarams gaminti, turi būti gyvūnams tinkamos kokybės; vandentiekio vamzdynai turi būti tinkamo spaudimo.

7. Nuotėkos, panaudotas ir lietaus vanduo turi būti išpilami taip, kad įranga ir pašarų sauga bei kokybė nenukentėtų. Gamybos atliekos ir dulkės turi būti tinkamai tvarkomos, kad neužpultų parazitai.

8. Langai ir kitos angos turi būti, kai reikia, saugios, kad pro jas į vidų negalėtų patekti parazitai. Durys turi būti sandarios, kad pro uždarytas duris į vidų negalėtų patekti parazitai.

9. Esant reikalui, lubos bei virš žemės esanti įranga turi būti suprojektuota taip, kad ten nesikauptų nešvarumai ir kuo mažiau telktųsi ir augtų nepageidaujami pelėsiai, taip pat kad nuo jų nekristų įvairios dalelės, galinčios paveikti pašarų saugą ir kokybę.

▼M2

10. Ūkio subjektai, vykdantys vienos ar daugiau iš toliau nurodytų rūšių veiklą, kad rinkai tiektų pašaruose naudojamus produktus, turi būti patvirtinti pagal 10 straipsnio 3 dalį:

a) nevalyto augalinio aliejaus, išskyrus tą, kuriam taikomas Reglamentas (EB) Nr. 852/2004, apdorojimą;

b) oleocheminę riebalų rūgščių gamybą;

c) biodyzelino gamybą;

d) riebalų maišymą.

▼B

PERSONALAS

Pašarų verslo operatoriai privalo turėti pakankamai kvalifikuoto personalo, turinčio tam tikrų įgūdžių gaminti atitinkamus produktus. Turi būti sudaromas organizacijos modelis, kuriame nustatytos reikalingos kvalifikacijos (pvz., diplomai, profesinė patirtis) ir prižiūrinčio personalo atsakomybė; ir jis turi būti prieinamas už priežiūrą atsakingoms institucijoms. Visi darbuotojai turi būti raštu aiškiai informuojami apie jų pareigas, atsakomybes ir įgaliojimus, ypač kai kas nors keičiama, siekiant gauti reikiamos kokybės produkciją.

PRODUKCIJA

1. Turi būti paskirtas kvalifikuotas už produkciją atsakingas asmuo.

2. Pašarų verslo operatoriai privalo užtikrinti, kad skirtingose gamybos pakopose veikla būtų vykdoma pagal iš anksto raštu numatytas procedūras bei instrukcijas, kuriomis siekiama apibrėžti, tikrinti ir valdyti gamybos svarbiuosius valdymo taškus.

3. Turi būti imamasi techninių arba organizacinių priemonių, kad būtų išvengta arba sumažintas kompleksinio užteršimo pavojus ir klaidų tikimybė. Reikia turėti pakankamai tinkamų priemonių gamybai kontroliuoti.

4. Turi būti vykdoma draudžiamų pašarų, nepageidaujamų komponentų ir kitų teršalų, keliančių pavojų žmonių ar gyvūnų sveikatai, stebėsena ir įgyvendintos kitos tinkamos kontrolės priemonės rizikai mažinti.

5. Atliekos ir pašarams netinkamos medžiagos turi būti atskiriamos ir pažymimos. Reikia tinkamai atsikratyti ir nenaudoti pašarams medžiagų, kuriose yra pavojinga veterinarijos medikamentų koncentracija, teršalų ar kitų pavojingų medžiagų.

▼B

6. Pašarų verslo operatoriai imasi atitinkamų priemonių, kad užtikrintų veiksmingą produktų atsekamumą.

▼M2

7. Riebalų maišymo ūkio subjektai, kurie rinkai tiekia pašarams skirtus naudoti produktus, visus pašarams skirtus produktus laiko fiziškai atskirtus nuo kitiems tikslams skirtų produktų, jei pastarieji produktai neatitinka:

— Reglamento (EB) Nr. 852/2004 4 straipsnio 2 dalies reikalavimų ir

— Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/32/EB ([1]) I priedo.

8. Produktų etiketėse aiškiai nurodoma, ar jie skirti pašarams, ar kitiems tikslams. Jei gamintojas pareiškia, kad tam tikra produkto partija nėra skirta pašarams arba maistui, ūkio subjektas vėlesniu grandinės etapu šios deklaracijos nepakeičia.

▼B

KOKYBĖS KONTROLĖ

1. Kai reikia, turi būti paskiriamas kvalifikuotas už kokybės kontrolę atsakingas asmuo.

2. Pašarų verslo operatoriai privalo turėti galimybę naudotis laboratorija su atitinkamu personalu ir įranga, kaip savo bendros kontrolės sistemos dalį.

3. Turi būti raštu sudaromas ir įgyvendinamas kokybės kontrolės planas, ypatingą dėmesį atkreipiant į svarbiųjų taškų valdymą gamybos procese, mėginių ėmimo procedūras ir dažnumą, analizės metodus ir jų taikymo dažnumą, atitikimą pagal specifikacijas ir, kai kokybės kontrolės plano nesilaikoma, produkcijos paskirties vietą, nuo apdorotų medžiagų iki gatavos produkcijos.

4. Gamintojas turi saugoti dokumentus, susijusius su gamybos žaliavomis, kurios naudojamos galutiniuose produktuose, kad užtikrintų atsekamumą. Tokie dokumentai turi būti prieinami kompetentingoms institucijoms visu tų produktų tiekimo į rinką laikotarpiu. Be to, pagal gamintojo iš anksto nustatytą procedūrą turi būti imama pakankamai sudėtinių medžiagų bei kiekvienos pagamintų ir į rinką patiektų produktų siuntos mėginių, taip pat pakankamai kiekvienos konkrečios produkcijos dalies (jei produkcija vyksta be pertrūkio) mėginių, ir šie mėginiai turi būti išsaugomi, kad būtų užtikrintas atsekamumas (įprastiniu atveju, kai gaminama išskirtinai gamintojo reikmėms). Mėginiai turi būti užantspauduoti ir paženklinti etiketėmis ir laikomi tokiomis sąlygomis, kad negalėtų pakisti mėginio sudėtis. Jie turi būti saugomi kompetentingų institucijų visu jų tinkamo vartojimo laikotarpiu, kuris nustatytas tiekiamiems į rinką gaminiams. Pašarų medžiagų ne maistui laikomiems gyvūnams atveju, gamintojas privalo saugoti tik gatavos produkcijos mėginius.

▼M2

DIOKSINŲ STEBĖSENA

1. Rinkai riebalus, aliejų arba iš jų gautus produktus, skirtus naudoti pašaruose, įskaitant kombinuotąjį pašarą, tiekiantys pašarų ūkio subjektai tuos produktus tiria akredituotose laboratorijose, kad pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 152/2009 ([2]) nustatytų dioksinų ir dioksinų tipo PCB sumą.

([1]) OL L 140, 2002 5 30, p. 10.
([2]) OL L 54, 2009 2 26, p. 1.

▼M2

2. Siekiant papildyti pašarų ūkio subjektų HACCP sistemą, 1 dalyje nurodyti tyrimai atliekami bent jau šiuo dažnumu:

a) nevalyto augalinio aliejaus apdorotojai:

i) tiriama 100 % nevalyto kokosų aliejaus partijų. Partiją gali sudaryti ne daugiau kaip 1 000 tonų šio produkto;

ii) tiriama 100 % pašarams skirtų iš augalinio aliejaus gautų produktų, išskyrus glicerolį, lecitiną ir dervas, partijų. Partiją gali sudaryti ne daugiau kaip 1 000 tonų šių produktų;

b) gyvūninių riebalų gamintojai:

atliekamas vienas tipiškas tyrimas 2 000 tonų gyvūninių riebalų ir iš jų gautų produktų, priklausančių 3 kategorijai, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1069/2009 ([1]) 10 straipsnyje;

c) žuvų taukų ūkio subjektai:

i) žuvų taukų partijos tiriamos 100 %, jei žuvų taukai gaminami iš:

— produktų, kurie gauti iš nevalytų žuvų taukų, išskyrus rafinuotus žuvų taukus,

— pagautų žuvų, kurios nėra stebimos, kurių kilmė nenustatyta arba kurios yra iš Baltijos jūros,

— šalutinių žuvų produktų, kurie gaunami iš ES nepatvirtintų ūkio subjektų, gaminančių žmonėms skirtą vartoti žuvį,

— šiaurinių žydrųjų merlangų arba menhedenų,

partiją gali sudaryti ne daugiau kaip 1 000 tonų žuvų taukų;

ii) tiriama 100 % išsiunčiamų iš nevalytų žuvų taukų gautų produktų, išskyrus rafinuotus žuvų taukus, partijų. Partiją gali sudaryti ne daugiau kaip 1 000 tonų šių produktų;

iii) atliekamas vienas tipiškas tyrimas 2 000 tonų i papunktyje nenurodytų žuvų taukų;

iv) oficialiai patvirtintu būdu nukenksminti žuvų taukai tiriami pagal HACCP principus, atitinkančius 6 straipsnį;

d) oleochemijos ir biodyzelino pramonė:

i) tiriama 100 % atvežamų nevalyto kokoso aliejaus ir iš augalinio aliejaus gautų produktų, išskyrus glicerolį, lecitiną ir dervas, gyvūninių riebalų, neįtrauktų į b punktą, žuvų taukų, neįtrauktų į c punktą, iš maisto pramonės įmonių surinkto panaudoto aliejaus ir riebalų mišinių, kurie skirti pašarams, partijų. Partiją gali sudaryti ne daugiau kaip 1 000 tonų šių produktų;

ii) tiriama 100 % produktų, gautų apdorojant i papunktyje minėtus produktus, išskyrus glicerolį, lecitiną ir dervas, partijų;

([1]) OL L 300, 2009 11 14, p. 1.

▼M2

e) riebalų maišymo ūkio subjektai:

i) tiriama 100 % atvežamų nevalyto kokoso aliejaus ir iš augalinio aliejaus gautų produktų, išskyrus gliceroli, lecitiną ir dervas, gyvūninių riebalų, neįtrauktų į b punktą, žuvų taukų, neįtrauktų į c punktą, iš maisto pramonės įmonių surinkto panaudoto aliejaus ir riebalų mišinių, kurie skirti pašarams, partijų. Partiją gali sudaryti ne daugiau kaip 1 000 tonų šių produktų;

arba

ii) tiriama 100 % pašarams skirtų riebalų mišinių partijų. Partiją gali sudaryti ne daugiau kaip 1 000 tonų šių produktų.

Pašarų ūkio subjektas, atsižvelgdamas į rizikos vertinimą, kompetentingai institucijai praneša apie savo pasirinkimą;

f) maistinių gyvūnų maistui skirtų kombinuotųjų pašarų, išskyrus tuos, kurie nurodyti e punkte, gamintojai:

i) tiriama 100 % atvežamų nevalyto kokoso aliejaus ir iš augalinio aliejaus gautų produktų, išskyrus gliceroli, lecitiną ir dervas, gyvūninių riebalų, neįtrauktų į b punktą, žuvų taukų, neįtrauktų į c punktą, iš maisto pramonės įmonių surinkto panaudoto aliejaus ir riebalų mišinių, kurie skirti pašarams, partijų. Partiją gali sudaryti ne daugiau kaip 1 000 tonų šių produktų;

ii) mėginiai imami iš 1 % pagamintų kombinuotųjų pašarų, kuriuos sudaro i papunktyje nurodyti produktai, partijų.

3. Jei galima įrodyti, kad vienarūšė partija yra didesnė nei didžiausia partija pagal 2 dalį ir kad buvo paimtas tipiškas mėginys, tinkamai paimto ir patvirtinto mėginio tyrimo rezultatai bus laikomi priimtinais.

4. Jei pašarų ūkio subjektas įrodo, kad jo gauta produkto partija arba visos partijos sudedamosios dalys, kaip nurodyta 2 dalyje, buvo ištirtos ankstesniu gamybos, apdorojimo arba platinimo etapu arba jos atitinka 2 dalies b punkto arba c punkto iii papunkčio reikalavimus, jis atleidžiamas nuo prievolės ištirti šią partiją; jis ją tiria pagal bendruosius HACCP principus, atitinkančius 6 straipsnį.

5. 2 dalies d punkto i papunktyje, e punkto i papunktyje ir f punkto i papunktyje nurodyti produktai visada pristatomi drauge su įrodymu, kad šie produktai arba visos jų sudedamosios dalys yra ištirtos arba atitinka 2 dalies b punkto arba c punkto iii papunkčio reikalavimus.

6. Jei visos į gamybos procesą patenkančios 2 dalies d punkto i papunktyje, e punkto i papunktyje ir f punkto i papunktyje nurodytų produktų partijos yra ištirtos pagal šio reglamento reikalavimus ir jei gali būti užtikrinta, kad dėl gamybos proceso, tvarkymo ir sandėliavimo nepadidėja užkrėtimas dioksinais, pašarų ūkio subjektas atleidžiamas nuo prievolės ištirti galutinį produktą; jis jį tiria pagal bendruosius HACCP principus, atitinkančius 6 straipsnį.

7. Kai pašarų ūkio subjektas tyrimą paveda atlikti laboratorijai, kaip nurodyta 1 dalyje, jis laboratorijai nurodo to tyrimo rezultatus pranešti kompetentingai institucijai, jei viršijama Direktyvos 2002/32/EB I priedo V skirsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta dioksinų koncentracija.

▼M2

Kai pašarų ūkio subjektas tyrimą paveda atlikti laboratorijai, esančiai kitoje valstybėje narėje nei tyrimą užsakantis pašarų ūkio subjektas, jis nurodo, kad laboratorija atsiskaitytų kompetentingai institucijai, kuri informuos valstybės narės, kurioje įsikūręs pašarų ūkio subjektas, kompetentingą instituciją.

Pašarų ūkio subjektai informuoja valstybės narės, kurioje jie įsikūrę, kompetentingą instituciją, jei jie tyrimą paveda atlikti trečiojoje šalyje esančiai laboratorijai. Įrodymai, kad laboratorija atlieka tyrimą, privalo būti pateikti pagal Reglamentą (EB) Nr. 152/2009.

8. Dioksinų tyrimo reikalavimai peržiūrimi iki 2014 m. kovo 16 d.

▼B

SANDĖLIAVIMAS IR GABENIMAS

1. Perdirbti pašarai turi būti atskiriami nuo neapdirbtų pašarų medžiagų ir priedų, kad būtų išvengta kompleksinio perdirbtų pašarų užteršimo; jie turi būti pakuojami tinkamomis medžiagomis.

2. Pašarai turi būti sandėliuojami ir gabenami tinkamose talpyklose. Jie turi būti laikomi vietose, kurios suprojektuotos, pritaikytos ir prižiūrimos taip, kad būtų užtikrintos geros sandėliavimo sąlygos, ir kur gali prieiti tik atsakingi pašarų verslo operatorių darbuotojai.

3. Pašarai turi būti sandėliuojami ir gabenami taip, kad juos būtų galima lengvai atpažinti, vengiant supainiojimo arba kompleksinio užteršimo, taip pat kad jie būtų apsaugoti nuo irimo.

4. Pašarams gabenti, sandėliuoti, perduoti, tvarkyti ir sverti naudojamos talpos ir įranga turi būti laikomi švarūs. Reikia įdiegti valymo programas; valymo ir dezinfekavimo priemonių pėdsakai turi būti kiek galima sumažinami.

5. Bet kokia sugedusi produkcija turi būti kiek galima labiau sumažinama ir laikoma taip, kad jos nepasiektų parazitai.

6. Kai reikia, palaikoma kuo žemesnė temperatūra, kad būtų išvengta kondensacijos ir produkcija nesugestų.

▼M2

7. Riebalų mišinio, augalinės kilmės aliejaus arba iš jo gautų produktų, kurie skirti naudoti pašaruose, sandėliavimui arba gabenimui skirtos talpyklos nenaudojamos kitiems produktams gabenti arba sandėliuoti, jei jie neatitinka:

— šio reglamento arba Reglamento (EB) Nr. 852/2004 4 straipsnio 2 dalies ir

— Direktyvos 2002/32/EB I priedo reikalavimų.

Jei kyla užkrėtimo rizika, jie laikomi atskirai nuo bet kurio kito krovinio.

Kai toks atskyrimas neįmanomas, talpyklos veiksmingai išvalomos, kad būtų pašalinti bet kokie produkto likučiai, jei tos talpyklos anksčiau buvo naudojamos produktams, neatitinkantiems:

— šio reglamento arba Reglamento (EB) Nr. 852/2004 4 straipsnio 2 dalies ir

— Direktyvos 2002/32/EB I priedo reikalavimų.

Pašaruose naudoti skirti 3 kategorijos gyvūniniai riebalai, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 10 straipsnyje, sandėliuojami ir gabenami pagal tą reglamentą.

▼B

APSKAITA

1. Visi pašarų verslo operatoriai, įskaitant tokius, kurie užsiima tik prekyba ir niekada nelaiko produktų savo patalpose, turi tvarkyti apskaitą, kurioje būtų atitinkami duomenys, apimantys prekybą, gamybą ir pardavimus, kad būtų užtikrintas atsekamumas nuo gavimo iki pristatymo, įskaitant eksportą į galutinės paskirties vietą.

2. Pašarų verslo operatoriai, išskyrus tuos, kurie veikia išskirtinai kaip pardavėjai ir niekada nelaiko produktų savo patalpose, turi tvarkyti šių dokumentų apskaitą:

   a) dokumentai, susiję su gamybos procesu ir kontrole.

      Pašarų įmonės privalo turėti dokumentų tvarkymo sistemą, tinkamą apibrėžti ir užtikrinti svarbiųjų gamybos proceso taškų valdymą bei nustatyti ir įgyvendinti kokybės kontrolės planą. Jos privalo saugoti vykdomos kontrolės rezultatus. Toks dokumentų rinkinys saugomas taip, kad būtų įmanoma atsekti kiekvienos produktų siuntos, paleistos į apyvartą, eigą ir priskirti atsakomybę tuo atveju, jei atsiranda skundų.

   b) dokumentai, susiję su atsekamumu, pirmiausia:

      i) pašarų priedų:

         — pagamintų priedų pobūdis ir kiekis, atitinkamos gamybos datos ir, kai reikia, siuntos arba, nuolatinės gamybos atveju, konkrečios produkcijos dalies numeris;

         — ūkio subjekto pavadinimas ir adresas, kuriam pristatomi priedai, siunčiamų priedų kiekis ir rūšis ir, kai reikia, siuntos arba, nuolatinės gamybos atveju, konkrečios produkcijos dalies numeris;

      ii) produktų, kuriems taikoma Direktyva 82/471/EEB:

         — produktų rūšis ir pagamintas kiekis, atitinkamos gamybos datos ir, kai reikia, kiekvienos siuntos arba, nuolatinės gamybos atveju, konkrečios produkcijos dalies numeris;

         — ūkio subjekto arba vartotojo, kuriam pristatomi produkcija, pavadinimas bei adresas kartu su produkcijos rūšies bei kiekio apibūdinimais ir, kai reikia, siuntos arba, nuolatinės gamybos atveju, konkrečios produkcijos dalies numeris;

      iii) mišinių komponentų:

         — priedų gamintojų ar tiekėjų pavadinimai ir adresai, vartojamų priedų rūšis bei kiekis ir, kai reikia, siuntos arba, nuolatinės gamybos atveju, konkrečios produkcijos dalies numeris;

         — mišinių komponentų pagaminimo data ir, kai reikia, siuntos numeris;

         — ūkio subjekto, kuriam pristatomi mišinių komponentai, pavadinimas ir adresas, siuntimo data, siunčiamų mišinių komponentų kiekis bei rūšis ir, kai reikia, siuntos numeris;

      iv) kombinuotųjų pašarų/pašarinių medžiagų:

         — priedų/mišinių komponentų gamintojų ir tiekėjų pavadinimai ir adresai, naudojamų mišinių komponentų rūšis bei kiekis ir, kai reikia, siuntos numeris;

▼B

— pašarinių medžiagų ir papildomų pašarų tiekėjų pavadinimas bei adresas ir pristatymo data;

— kombinuotųjų pašarų kiekis, tipas ir sudėtis;

— pagamintų pašarinių medžiagų arba kombinuotųjų pašarų rūšis bei kiekis, pagaminimo data, ir pirkėjo (pvz., ūkininko, kito pašarų verslo operatoriaus) pavadinimas bei adresas.

SKUNDAI IR PRODUKCIJOS ATŠAUKIMAS

1. Pašarų verslo operatoriai įdiegia skundų registravimo bei nagrinėjimo sistemą.

2. Jie turi, jei būtina, vietoje nustatyti skubaus produktų atšaukimo iš platinimo tinklo sistemą. Rašytine procedūra jie turi nustatyti, kur turi būti išgabenti atšaukiami produktai. Prieš vėl patiekiant į apyvartą, būtina atlikti naują šių produktų kokybės patikrinimą.

▼B

III PRIEDAS

GERA GYVŪNŲ ŠĖRIMO PRAKTIKA

GANYMAS GANYKLOSE

Ganyklose arba pasėliuose reikia ganyti taip, kad fizinis, biologinis ar cheminis gyvūninės kilmės maisto užteršimas būtų kaip įmanoma mažesnis.

Kad kompleksinis užteršimas mėšlu būtų kuo mažesnis, kai tokio užteršimo tikimybė apskritai yra, prieš leidžiant galvijus ganytis į ganyklas, pašarinių kultūrų pasėlius ar atolus, taip pat tarp ganiavų nuganymų turi būti išlaikomas tinkamas ramybės laikotarpis, taip pat turi būti užtikrinama, kad ganyklose panaudojus chemines žemės ūkio priemones, bus išlaukta reikiamą laiką.

REIKALAVIMAI TVARTŲ IR ŠĖRIMO ĮRANGAI

Gyvūnų laikymo skyrius turi būti suprojektuotas taip, kad jį būtų galima tinkamai valyti. Gyvūnų laikymo skyrius ir šėrimo įranga turi būti nuodugniai ir reguliariai valomi, kad nekiltų jokia rizika. Chemikalai, skirti valyti ir sanitarinei būklei palaikyti, turi būti naudojami pagal instrukcijas ir sandėliuojami atokiai nuo pašarų ar šėrimo vietų.

Siekiant sumažinti pašarų, kraiko ir gyvūnų skyriaus užteršimo galimybę, vietose turi būti įdiegtos apsaugos nuo parazitų sistemos, kad parazitai negalėtų patekti į gyvūnų laikymo skyrių.

Pastatuose ir šėrimo įrangoje turi būti palaikoma švara. Vietose turi būti įdiegtos sistemos, padedančios reguliariai šalinti mėšlą, atliekas ir kitus galimo pašarų užteršimo šaltinius.

Pašarai ir kraikas gyvūnų laikymo skyriuose turi būti reguliariai keičiami, kad neapipelytų.

ŠĖRIMAS

1. Sandėliavimas

Pašarai turi būti sandėliuojami atskirai nuo chemikalų ir kitų produktų, draudžiamų naudoti gyvūnų pašarui. Sandėliavimo patalpos ir talpyklos turi būti švariai valomos ir džiovinamos, taip pat, jei reikia, turi būti taikomos tinkamos apsisaugojimo nuo parazitų priemonės. Sandėliavimo vietos turi būti reguliariai valomos, kad būtų išvengta nereikalingo kompleksinio užteršimo.

Grūdai turi būti tinkamai sandėliuojami ir nepasiekiami gyvūnams.

Gydomieji ir negydomieji pašarai, skirti atskiroms gyvūnų rūšims ar veislėms, turi būti laikomi taip, kad sumažėtų rizika jais šerti kitus gyvūnus.

2. Skirstymas

Ūkio vidaus šėrimo sistema turi užtikrinti, kad reikiami pašarai būtų patiekti į reikiamą šėrimo vietą. Skirstant pašarus ir šeriant, pašarai tvarkomi taip, kad neįvyktų užteršimas iš užterštos sandėliavimo vietos ir įrenginių. Negydomieji pašarai turi būti tvarkomi atskirai nuo gydomųjų, kad būtų išvengta užkrėtimo.

Ūkio vidaus transporto priemonės ir šėrimo įranga turi būti periodiškai valoma, ypač kai jomis pervežami gydomieji pašarai.

▼B

PAŠARAI IR VANDUO

Vanduo gyvūnams girdyti ar vandens gyviams bei augalams veisti turi būti deramos kokybės. Jeigu kyla įtarimų, jog gyvūnai ar gyvūniniai produktai gali būti užkrėsti per vandenį, reikia imtis priemonių, kad pavojus būtų įvertintas ir sumažintas.

Šėrimo ir girdymo įranga turi būti suprojektuota, sukonstruota ir įrengta taip, kad pašarų ir vandens užkrėtimo pavojus būtų kuo mažesnis. Girdymo sistemos turi būti reguliariai tvarkomos ir valomos, kur įmanoma.

PERSONALAS

Už gyvūnų šėrimą ir priežiūrą atsakingas asmuo privalo turėti tam tikrų įgūdžių, žinių ir reikiamąkompetenciją.

▼B

IV PRIEDAS

1 SKYRIUS

Priedai, leidžiami pagal Reglamentą (EB) Nr. 1831/2003:

— Maistiniai priedai: visi į grupės sudėtį įeinantys priedai

— Zootechniniai priedai: visi į grupės sudėtį įeinantys priedai

  — Technologiniai priedai:- priedai, kuriems taikomas Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 I priedo 1 dalies b punktas („antioksidantai“), tik nustatytos nuolatinės sudėties

— Jusliniai priedai: priedai, kuriems taikomas Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 I priedo 2 dalies a punktas („dažikliai“): Karotenoidai ir ksantofilai

Produktai, kuriems taikomaDirektyva 82/471/EEB:

— Baltymai, gauti iš mikroorganizmų, priklausančių bakterijų, mielių, dumblių, žemesniųjų grybelių grupei: visi grupės produktai (išskyrus 1.2.1 pogrupį)

— Bendrieji amino rūgščių produktai, gauti fermentavimo būdu: visi grupės produktai.

2 SKYRIUS

Priedai, leidžiami pagal Reglamentą (EB) Nr. 1831/2003:

— Zootechniniai priedai: priedai, kuriems taikomas Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 I priedo 4 dalies d punktas („kiti zootechniniai priedai“)

  — Antibiotikai: visi priedai,

  — Koccidiostatai ir histomonostatai: visi priedai,

  — Augimą skatininančios medžiagos: visi priedai;

— Pašarų papildai:

  — Priedai, kuriems taikomas Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 I priedo 3 dalies a punktas: (vitaminai, provitaminai ir panašaus poveikio gerai apibrėžtos cheminės sandaros medžiagos): A ir D,

  — Priedai, kuriems taikomas Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 I priedo 3 dalies b punktas („mikroelementų junginiai“): *Cu* ir *Se*.

3 SKYRIUS

Priedai, leidžiami pagal Reglamentą (EB) Nr. 1831/2003:

Zootechniniai priedai: priedai, kuriems taikomas Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 I priedo 4 dalies d punktas („kiti zootechniniai priedai“)

— Antibiotikai: visi priedai,

— Koccidiostatai ir histomonostatai: visi priedai,

— Augimą skatinančios medžiagos: visi priedai.

▼B

V PRIEDAS

I SKYRIUS

PATVIRTINTŲ PAŠARŲ ĮMONIŲ SĄRAŠAS

1	2	3	4	5
Identifikavimo numeris	Veiklos rūšis	Pavadinimas ([1])	Adresas ([2])	Pastabos

([1]) Pavardė arba pašarų įmonės pavadinimas.
([2]) Pašarų įmonės adresas.

II SKYRIUS

Identifikavimo numerio struktūra:

1. Ženklas „α“, jeigu pašarų įmonė yra patvirtinta;

2. Valstybės narės arba trečiosios šalies, kurioje pašarų įmonė įsikūrusi, ISO kodas;

3. Nacionalinės nuorodos numeris, susidedantis daugiausia iš aštuonių ženklų, raidžių ir skaitmenų.